

Nu har det jo vist sig, at den her spørgetid har udviklet sig til en kappestrid mellem hr. Søren Krarup og hr. Jesper Langballe om, hvem der i den næste sætning kan komme med en endnu større injurie end den foregående taler. Jeg vil sige, at det er ved at være underholdende, nu nåede vi til udtrykket åndelig gylle, og det var vist mig, der blev kategoriseret som sådan. Vil ministeren ikke medgive mig, at der er et vist underholdningselement i det? Så må vi jo se, hvordan det skrider frem, hvor langt de to spørgere fra Dansk Folkeparti kan nå i deres udskejelser.

Kirkeministeren (Tove Fergo):

Jeg ved ikke rigtig, om der er grund til, at jeg kommenterer hr. Keld Albrechtsens sidste indlæg. Jeg vil blot minde om, at debatten her i eftermiddag jo netop er et eksempel på, at vi lever i et åbent og frit demokrati.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 998

9) Til kirkeministeren af:

Jesper Langballe (DF):

»Hvordan vil det efter ministerens vurdering præge regeringens moralske og politiske handlekraft efter Henrik Gade Jensens pludselige fratræden, at en håndfuld autonome er i stand til at afgøre ministrenes forhold til deres ansatte?«

Kirkeministeren (Tove Fergo):

Henrik Gade Jensen ønskede selv at fratræde sin stilling som pressesekretær på grund af medieomtalen af ham. Han begrundede sit ønske med, at han ikke ville risikere at blive en belastning for mit virke som kirkeminister. Jeg accepterede hr. Henrik Gade Jensens ønske om at fratræde, og jeg kan ikke se, at det skulle kunne præge regeringens moralske og politiske handlekraft.

Jesper Langballe (DF):

Vi er midt i en længere spørgerunde i en pinlig anledning, som vi alle sammen hellere havde været foruden, og så med hr. Keld Albrechtsens som pauseklovner, der springer lidt badut i manegen en gang imellem på grundlag af fuldkommen uvidenhed om sagen. Jeg vil sige, at kirkeministeren for lidt siden med udmærket ironi turnerede hr. Keld Albrechtsens bemærkninger ved at sige tak for omsorgen.

Jeg tror, der ligger i det, at kirkeministeren er klar over, at den omsorg, den glæde og den varme, der nu strømmer fra hr. Keld Albrechtsen, er udtryk for, at venstrefløjen glæder sig over det moralske svigt, som regeringen har udvist. Det er en alvorlig sag, og jeg vil derfor gentage mit spørgsmål:

Jeg ved godt, at ministeren fra nu af og til dommedag kan henholde sig til, at Henrik Gade Jensen selv trådte tilbage. Vi ved også godt alle sammen, at regeringen ikke var neutral i den beslutning. Det er muligt, at Henrik Gade Jensen har truffet den beslutning, men jeg taler om den beslutning, som vi alle sammen ved regeringen har truffet.

Føler ministeren ikke, at det kan belaste regeringens moralske og politiske handlekraft, at en bande autonome med smædeskrivelser i den grad kan kile sig ind i ministeriet og påvirke forholdet mellem ministeren og hendes ansatte?

Kirkeministeren (Tove Fergo):

Jeg tror, det er utrolig vigtigt at gøre sig klart, hvad det er for en kulturkamp, vi står i. Og kulturkampens hjerte, kernen i kulturkampen, er netop at bevare et samfund, hvor man kan sige sin mening, hvor man kan have sine meningers mod, hvor man kan have den frie debat, hvor man kan have åbenheden, og hvor man kan have respekten for de forskellige meninger.

Jeg ser ikke nogen som helst ændring i den kamp eller muligheden for at føre den kamp, efter at Henrik Gade Jensen besluttede at fratræde sin stilling.

Jesper Langballe (DF):

Det er jo velkendt for os begge to, for os alle sammen, at den statsminister, vi fik efter det sidste folketingsvalg, har lagt stor vægt på at vise mod og handlekraft og har ladet være med at lade sig trække ind i lange diskussioner og deraf følgende ubeslutsomhed, men har ønsket at skære igennem og har ønsket det samme af sit ministerhold.

Kl. 14.30

Det er jo på den baggrund ikke nogen uoprettelig skade, men en alligevel nok så alvorlig skade, som man så kan blive klogere af, at i det her tilfælde har det svigtet.

Hvis ikke man bliver klogere, kan ministeren så ikke se, at så vil det samme ske igen og igen? Hvis regeringen bliver bange for sin egen skygge, sådan at så snart en flok – ja, udtrykket er utrolig præcist – rendestensskrivere laver sådan